

20060826

Tielaitos

Kesän 1995 kunnossapidon tavoitettavissaolojärjestelmän kokemukset

**Tielaitoksen
sisäisiä
selvityksiä**

11/1995

**Tielaitos
Lpk**

LIIKENTEEEN PALVELUT

Liikenteen hallinta

08 TIEL / KES

ALKUSANAT

Liikenteen palvelukeskus selvitti Liikenteen hallintaprojektin S6 tilauksesta Kesän 1995 kunnossapidon tavoitettavissaolojärjestelmän kokemuksia.

Selvitystyöhön ovat osallistuneet liikenteen palvelukeskuksesta Maritta Polvinen, Eeva Liisa Toivonoja ja Anita Lempinen. Hämeen piiristä Marketta Udelius on antanut työhön arvokasta taustatietoa käytännön tilanteista.

Helsingissä joulukuussa 1995

KESÄN 1995 KUNNOSSAPIDON TAVOITETTAVISSAOLOJÄRJESTELMÄN KOKEMUKSET - KYSELY

1. Järjestelmän kuvaus

Laitoksen johtoryhmä käsitteli kesäajan päivystysjärjestelmää kokouksessaan 15.5.1995 perusteluina olivat Hämeen tiepiirin kokemukset toukokuulta, jolloin äitienpäiväksi sattunut rankka lumisade sekoitti Etelä-Suomen liikenteen ja oli todella vaikeata tavoittaa viranomaiset, jotka olisivat voineet ripeästi ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin.

Tielaitoksen johtoryhmä päätti 5.6.1995 velvoittaa kaikki tiepiirit ylläpitämään kesäajan ympärivuorokautista tavoitettavissaolojärjestelmää. Kesäajan tavoitettavissaolojärjestelmä ohjeistettiin kirjeellä Yh-252, 28.6.1995 (liite 2). Järjestelmän toteutettiin siten, että virka-ajan ulkopuolella Hämeen keli- ja infokeskus otti vastaan Tienkäyttäjän linjan ja oman alueensa viranomaislinjan kautta tulleet puhelut ja hälytti piireissä tavoitettavissa olevat henkilöt.

Järjestelmä ehti olla käytössä noin 3 kk (heinä-syyskuun). Lokakuussa alkoi normaali kelikeskuspäivystys.

2. Kyselyn toteutus

Kysely toteutettiin puhelinhaastatteluna viikoilla 43 ja 44. Kyselyllä tavoitettiin 30 kunnossapitäjää: aluepäälliköitä, ylitimestareita, tiimestareita, keli/infokeskuksen vetäjiä sekä kunnossapidon tilaajan edustajia.

Kysymykset, jotka haastateltaville esitettiin:

Viittaus kirjeeseen 28.6.1995 nro 95/20/Yh-252 (liite 1) ja kysyttiin, onko kirje tuttu.

Miten päivystys oli järjestetty - miehitys?

Miten oli tiedotettu, yhteistyötahoille, sisäisesti ja tienkäyttäjille?

Kuinka paljon tuli pyyntöjä päivystysluonteisista toimenpiteistä? Olivatko yhteydenotot selkeästi turvallisuuteen/sujuvuuteen vaikuttavista tapahtumista. Olisiko toimenpiteet voitu tehdä virka-aikana? Onko kirjattua toteutumatietaa?

Mitä päivystys tuli maksamaan?

Miten piirissäsi koetaan tavoitettavissaolojärjestelmän tarpeellisuus ensi kesänä? Mikäli tiedossasi ei ole piirin kantaa: Mitä mieltä olet itse?

Muuta asiaan liittyvää? Mistä asioista on laitostasolla sovittava ennen kesää?

3. Kyselyn tulokset

Yhteenveto

Haastatellut tunsivat ohjekirjeen. Suurin osa vastaajista oli kuitenkin sitä mieltä, että ohjeistus tuli liian myöhään, lomien jo alettua. Järjestelmän organisoinnissa ja päätöksenteossa tuli kiire. Myöskään tiedottamista ei ehditty hoitaa riittävässä laajuudessa.

Uudenmaan, Turun, Hämeen ja Savo-Karjalan tiepiireissä järjestelmä koettiin tarpeelliseksi. Kaakkois-Suomen, Keski-Suomen ja Vaasan piirien kokemusten mukaan järjestelmä oli jonkin verran tarpeellinen. Oulu ei sanonut kantaansa. Lappi piti järjestelmää tarpeettomana, eikä ottanut sitä käyttöön. Välittömiä toimenpiteitä vaatineita oli kokeilun aikana keskimäärin 10 kpl/piiri. Näistä haastateltavat luokittelivat erittäin vakaviksi kymmenkunta.

Tavoitettavissaolo toteutettiin hyvin eri tavoin eri tiepiireissä. Mistä johtuen kuukausittaiset ylläpitokustannukset vaihtelivat 540 markasta 150 000 markkaan. Liitteessä 1 on yhteenveto tilanteesta. Piirikohtaiset puhelinhaastattelun vastaukset on tarkemmin tekstissä.

Päätökset ensi kesän järjestelyistä tulee tehdä hyvissä ajoin. Jos tielaitos päättää ylläpitää ympärivuorokautista valmiutta, tulee järjestelmän organisointi, korvausasiat ja tiedotus suunnitella keskitetysti laitostasolla. Lähtökohtana tulee olla yhtenäinen palveluajatus, miten tielaitos palvelee kesällä virka-ajan ulkopuolella.

UUSIMAA

(haastatteluja 7 kpl)

Päivystys oli järjestetty siten, että piirikonttorilla päivysti kaksi pääpäivystäjää (rakennusmestareita) vuoroviikoin. Tiemestaripiireissä (7 kpl) päivysti tiemestaripiirin päällikkö, tiemestari ja työnjohtaja vuoroviikoin. Piirikonttorin päivystäjille tuli yhteydenotot lähinnä Hämeen piirin kelikeskuksesta. Poliisit ja hälytyskeskukset olivat yhteydessä suoraan tiemestareihin, jotka taas hälyttivät tarvittaessa muun henkilökunnan äkillisissä tapauksissa.

Tiedottaminen hoidettiin kiireellä. Lomat olivat jo alkaneet, kun tavoitettavissaolo käynnistettiin, ja tämä vaikutti paljon tiedottamiseen. Poliisille ja hälytyskeskuksiin lähetettiin kirje ja yhteystiedot päivystävistä henkilöistä. Sisäisessä tiedotuslehdessä oli tiedote omalle henkilökunnalle. Tienkäyttäjiä informoitiin lehdistötiedotteella.

Tietoja tulleista hälytyksistä:

Piirin päivystäjille tuli kuusi hälytystä. Nämä tulivat viikonloppujen aikana, ja ne koskivat työmaiden tilapäisten liikennevalojen rikkoontumisia, liikenne-merkkien kaatumisia sekä suuria kuoppia tiessä. Puolet näistä olisi voitu hoitaa normaalina työaikana. Tiemestareille tuli suoraan yhteydenottoja arviolta noin viisi koko piirin alueella, joista 2-3 kpl oli kiireellisiä.

Kustannukset olivat noin kymmenen henkilön varallaolokorvaukset (arvio kesän ajalta noin 500 000 mk). Kustannuksista kysyttäessä kaikki vastaajat

olivat sitä mieltä, että tavoitettavissaolo on liian kallis järjestelmä hälytyksiin nähden.

Ensi kesän tavoitettavissa olon tarpeesta suurin osa vastaajista oli sitä mieltä, että järjestelmä on kevennettyinä tarpeellinen. Tarpeellisuutta perusteltiin Uudenmaan läänin asukastiheydellä, liikennemäärillä ja liikenneturvallisuuden lisääntymisellä. Lisäksi nähtiin, että tielaitoksen on syytä olla mukana pelastuspalvelun avustusvelvotteiden ja oman imagonsa vuoksi. Osa vastaajista piti tavoitettavissaoloa vähemmän tarpeellisenä. Kelikeskuksen kehittämissä on käynnissä, mikäli kelikeskus olisi muista syistä toiminnassa myös kesäajan, voisi se hoitaa päivystyksen.

TURKU

(haastatteluja 3 kpl)

Päivystys oli järjestetty siten, että kelikeskus päivysti päiväsaikaan 8 h. Työajan ulkopuolella päivystäjä oli tavoitettavissa puhelimitse. Kelikeskuksen tiedossa oli niiden työnjohtoon kuuluvien numerot, jotka olivat työssä. Tiemestaripiirit eivät olleet mukana varallaolossa.

Tiedotus ontui lomista johtuen. Selkeämpi tiedotussuunnitelma olisi ollut tarpeen. Yhteystiedoissa oli puutteita. Kaikki vastaajat toivoivat tiedotuksen lisäämistä, mikäli toimintaa jatketaan.

Hälytyksien määrää ei ole tarkkaan kirjattu koko piirin alueella. Osa hälytyksistä on mennyt suoraan tiemestareille. Alkukesällä (ennen kirjeen saapumista piiriin) oli rankkasateita ja rajuja ukkosia. Esimerkiksi Paimiossa tuli neljä ilmoitusta tien sortumista, jotka kaikki olivat kiireellisiä. Koko kesän arvio hälytyksistä on alle kymmenen. Kelikeskus otti vastaan kolme hälytystä, joista yksi oli kiireellinen.

Kustannuksia tuli kelikeskuksen varallaolosta 540 mk/kk. Muuta järjestelmää ei ollut käytössä.

Ensi kesän tavoitettavissaolojärjestelmän tarpeellisuutta kysyttäessä mielipiteet vaihtelivat tarpeettomasta tarpeelliseen. Tiemestari, jonka alueella 8-tie oli ollut poikki ukkosista ja rankkasateista johtuen piti järjestelmää tarpeellisempana kuin muut haastatellut. Kaksi vastaajaa mainitsi, että on hyvää asiakaspalvelua olla mukana varallaolossa. Hyvää asiakaspalvelua on myös tiedottaa yksi numero poliisille, johon voi ottaa yhteyttä.

KAAKKOIS-SUOMI

(haastatteluja 4 kpl)

Kesäajan päivystys hoidettiin Otsola-Summa sääohjatun tien valvonnan yhteydessä. Atk-ryhmän 8 henkilöä hoiti päivystyksen viikon kerrallaan.

Haastatellut toivat esille, että päivystyksestä ei tiedotettu tarpeeksi. Loma-aika toi ongelmia tiedotukseen. Yleisölle ei tiedotettu. Haastatelluista osa oli sitä mieltä, että ulkopuolisillekin olisi pitänyt tiedottaa. Osa taas piti päivystysjärjestelyjä tielaitoksen omana sisäisenä asiana.

Hälytyksien määrä: Otsola-Summa tien järjestelmästä johtuvia keskimäärin 1 kerta/viikko. Hämeen keliakeskuksesta tuli noin 5 yhteyden ottoa, joista suurin osa koski Sääohjattua tietä.

Kustannukset olivat 930 mk/viikko.

Ensi kesän tarpeellisuudesta kysyttäessä vastaajat toivat esille, että Otsola-Summa tie vaatii päivystystä ja nämä samat päivystäjät voivat hoitaa kunnossapidon päivystyksen myös jatkossa. Erillistä tavoitettavissaolojärjestelmää ei pidetty tarpeellisena.

HÄME

(haastatteluja 3 kpl)

Tavoitettavissaolossa oli viikottain 2 kuljettajaa: toinen läänin pohjoisosassa toinen läänin eteläosassa. Piirin keliakeskus hoiti päivystyksen. Haastateltavien mielestä järjestelmä toimi hyvin.

Tiedotusongelmia yhteistyötahojen kanssa ei ollut, koska poliisin ja aluehälytyskeskuksen ja keliakeskuksen yhteistyö on ollut jo käynnissä. Viikkosattumat tiedotti tielaitoksen henkilökunnalle. Lehdistötiedotetta ei tehty.

Hälytyksien määrät 247 kpl. Kyselytekniikalla selvitettiin kiireellisyys. Keliakeskuksen vetäjän mukaan hukkasoittoja ei ollut. Puhelujen määrä osoitti, että rakennus- ja siltatöiden järjestelyissä on parantamisen varaa. Hämeen keliakeskus hoiti kesäajan myös valtakunnallisen tiedotuskeskuksen päivystyksen virka-ajan ulkopuolella.

Kustannukset: kuljettajille maksettiin Tesin mukainen I-luokan tavoitettavissaolokorvaus.

Keliakeskuksen kesäaika maksoi 400 000 kokonaisuudessaan. Keskushallinto osallistui kustannuksiin 200 000 mk:lla.

Kaikki vastaajat pitivät järjestelmää hyvänä sekä kehittämisen arvoisena.

SAVO-KARJALA

(haastatteluja 3 kpl)

Aluksi Kuopion ja Joensuun tiemestaripiirit hoitivat tavoitettavissaolon. Myöhemmin kesällä Joensuun tiemestaripiiri hoiti koko piirin tavoitettavissaolon. Päivystäjät olivat tiemestareita. Keliakeskus ei ollut toiminnassa kesäaikana.

Järjestelyistä tiedotettiin piirin sisällä kiireessä.

Hälytyksiä tuli lähinnä Hämeen keliakeskuksesta. Joensuun tiemestariilta saadun tiedon mukaan hälytysluonteisia yhteydenottoja oli 3 kpl, näistä 1 vakava. Tiemestaripiiriin tuli lähes joka päivä asiakkaiden yhteydenottoja virka-ajan jälkeen ja viikonloppuisin koskien tietyömaita, maanlunastusasioita sekä tiesuunnitelmia.

Kustannukset: talviajan tavoitettavissaolokorvaus.

Tavoitettavissaolon järjestäminen nähtiin tarpeelliseksi tielaitoksen imagon kannalta. Kelikeskusta on tarkoitus kehittää info-keskuksen suuntaan. Joensuun tiemestari oli valmis hoitamaan päivystyksen jatkossakin koko piirin alueella. Yhteydet poliisiin ja hälytyskeskuksiin toimivat hyvin ja samoin toisin päin.

KESKI-SUOMI

(haastatteluja 2 kpl)

Alussa tiemestarit päivystivät vuoron perään 1 viikko kerrallaan. Viimeiset 6 viikkoa päivystys hoidettiin tilaajan voimin (3 henkilöä).

Tiedotusta kaivattiin lisää. Hämeen yhteystiedot tiedotettiin kaikille tarvitseville.

Kaiken kaikkiaan kesäaikana (= talven varallaolon ulkopuolella) ylitiemestariilta saadun tiedon mukaan on tullut noin 15 hälytysluonteista toimenpidettä. Kevään kelirikko oli hankala Keski-Suomessa. Korpilahdella oli paha maanvyörymä toukokuussa. Kesä oli rauhallisempaa.

Kustannukset: alkuun normaali tavoitettavissaolokorvaus, loppuaika ei sovitua rahakorvausta.

Haastateltujen mielestä talven varallaolojärjestelmää kannattaisi jatkaa pidemmälle kevääseen talven jälkeen. Kesäaikana tiestöllä tapahtuu vähemmän, eikä tavoitettavissaoloa koeta niin tarpeelliseksi.

VAASA

(haastatteluja 3 kpl)

Yksi tiemestari oli tavoitettavissa viikon kerrallaan. Varallaoloa oli vahvistettu kuljettajilla.

Toimittiin kirjeen mukaan.

Tiedotus hoidettiin myös kirjeen ohjeen mukaan. Hämeen piiri sai yhteystiedot.

Vakavia tapauksia oli 2 kpl. Tiemestarit toimivat filterinä ja osa tapauksista laitettiin kuntoon normaalina työaikana.

Kustannukset: rakennusmestareille 18-20% palkasta. Kuljettajille hälytyskorvaus ja normaalit työaikakorvaukset.

Liikennemäärät ovat Vaasan alueella suhteellisen pieniä, joten päivystysjärjestelmän merkitys on vastaajien mielestä erilainen kuin vilkkaasti liikennöidyillä seuduilla. Yhteistyö aluehälytyskeskusten ja tiemestaripiirien välillä on toiminut perinteisesti hyvin. Talviajan yhteistyö kelikeskuksen, poliisin ja aluehälytyskeskuksen kanssa toimii hyvin. Vastaajista 2 oli selkeästi sitä mieltä, että tavoitettavissaolojärjestelmä tulisi pitää kesällä jatkossakin.

OULU

(haastatteluja 2 kpl)

Päivystys kiersi alueittain Oulu-Kajaani-Ylivieska. Ketjussa oli työnjohtoa insinöörejä, ylitiemestari, tiemestari ja 2 rakennusmestaria viikon kerrallaan.

Tieto tavoitettavissaolon järjestämisestä tuli yllättäen. Tiedotettiin välittömästi yhteistyötahoille ja tiemestaripiireihin sekä suullisesti että kirjallisesti yhteystiedot.

Hälytyksiä tuli noin 10 kpl, joita kaikkia pidettiin aiheellisina.

Kustannukset: varallaolokorvaukset noin 23 000 mk.

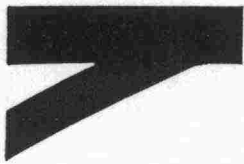
Ensi kesää kysyttäessä tuli esille alueen pitkät välimatkat. Tiemestari toi esille talviajan varallaolon jatkamisen tarpeellisuuden 15.5. saakka lumisateiden ja kelirikon vuoksi. Toimintaa kehitettäessä tulisi muistaa, että yhteistyö toimii paikallisella tasolla hyvin poliisin ja paloviranomaisten kanssa.

LAPPI

(haastatteluja 2 kpl)

Kesäajan tavoitettavissaolojärjestelmä ei ollut käytössä, eivätkä haastateltavat pitäneet sitä tarpeellisena ensi kesänäkään. He toivat esille kelikeskuksen kehittämisen tiedotuskeskuksena, jolloin tiedotuskeskus toimisi tiedon vastaanottajana ja välittäjänä.

KESÄN 1995 KUNNOSSAPIDON TAVOITETTAVISSAOLO - YHTENVETO KYSELYSTÄ						
Piiri	Haast. lkm	Järjestelyt	Kustannukset	Hyöty	Tarpeellisuus	Kommentit
Uusimaa	7	Piirikonttorilla 2 pää-päivystäjää (rkm.) ja Tmp:ssä (7 kpl) vuoroviikoin päivystäjä (tiem. tai tj.)	10 hlön varalla-olokorvaus, arvio noin 500000 mk	Piirikonttorille tuli 6 kpl hälytyksiä, 3 olisi voitu hoitaa normaalin työaikana. Tiemestareille n. 5 yhteydenottoa, kiireellisiä 2-3 kpl.	xx	Kevennettyinä tarpeellinen.
Turku	3	Viikon kerrallaan 1 työntekijä tavoitettavissa puhelimen päässä. Kelikeskus auki päiväaikaan.	540 mk/kk	Koko piirissä alku-kesä mukaan lukien noin 10 kpl. Kelikeskukseen 3 kpl. Osa suoraan tiemestareille.	xx	Mielipiteet vaihtelivat.
Kaakkois-Suomi	4	Sääohjatun tien päivystyksen yhteydessä.	3720 mk/kk	Ei eritelty erikseen. Hämeen kelikeskuksesta tuli 5 yhteydenottoa, joista osa koski Sääohjattua tietä. Kaikkiaan keskim. 1 krt/viikko.	x	Otsola-Summa tarvitsee päivystystä. Erillistä järjestelmää ei pidetty tarpeellisenä.
Häme	3	2 kuljettajaa viikottain. Kelikeskus otti tarvittaessa yhteyttä.	Kuljettajille Tes I-luokan tav. olokorvaus. Kelikeskus 400 000 mk.	Kaikkiaan 247 soittoa.	xx	Kelikeskus hoiti myös valtakunnallisen tiedotuskeskuksen päivystyksen virka-ajan ulkopuolella.
Savo-Karjala	3	Alkuun Kuopion ja Joensuun tmp:t hoitivat. Myöhemmin Joensuun tmp hoiti koko piirin alueen päivystyksen.	Talviajan tav. olokorvaus.	3 hälytysluonteista, joista 1 vakava.	xx	Kelikeskusta kehitetään infokeskuksen suuntaan.
Keski-Suomi	2	Alussa tiemestarit päivystivät vuoron perään. Viimeiset 6 viikkoa päivystys hoidettiin tilaajan voimin (3 henkilöä).	Normaali tavoitettavissa-olokorvaus. Loppuajana ei sovittua korvausta.	15 hälytysluonteista toimenpidettä, mukana myös toukokuun kelirikosta johtuneet.	x	Talven jälkeen varallaoloa olisi hyvä jatkaa nykyisestään. Kesäaika ei pidetty niin tarpeellisenä.
Vaasa	3	Yksi tiemestari viikon kerrallaan, vahvistettuna kuljettajilla.	Rak.mest. palkasta 18-20% Kuljettajille hälytyskorvaus ja normaalit työaikakorvaukset.	Vakavia tapauksia koko piirin alueella tiedossa 2 kpl. Soitot enimmäkseen Hämeen kelikeskuksesta	x	Tiemestarit toimivat filterinä ja osa tapauksista hoidettiin normaalina työaikana.
Oulu	2	Päivystys kiersi alueittain Oulu-Kajaani-Ylivieska 1 viikko kerrallaan.	Varallaolokorvaukset noin 23000 mk.	Noin 10 kpl, joita kaikkia pidettiin aiheellisina.	+/-	Talviajan varallaolon jatkaminen 15.5. saakka. Paikallinen yhteistyö toimii hyvin.
Lappi	2	Ei käytössä.	—	—	—	Kelikeskuksen kehittäminen tiedotuskeskukseksi.

28.06.1995

95/20/Yh-252
840/95/20/TIEL

Tiepiirit

Tielaitoksen johtoryhmän pöytäkirja 7/1995

KESÄAJAN TAVOITETTAVISSAOLOJÄRJESTELMÄ

Liikenteen palvelukeskus ja Hämeen tiepiirin keli- ja infokeskus ovat 2.5.95 alkaen hoitaneet sekä tielaitoksen palvelu- ja palautepuhelimien - Tienkäyttäjän linjan 9600-9100 että ns. viranomaispuhelimien (90) 1487 2440 - ylläpidon ympärivuorokautisesti. Virka-ajan ulkopuolella keli- ja infokeskukseen kääntyvät myös kaikkien Hämeen tiemestaripiirien puhelimet.

Samalla kun Hämeen tiepiiri on parantanut tavoitettavuuttaan, on se parantanut myös valmiuttaan ryhtyä kiireellisiin hoitotoimenpiteisiin virka-ajan ulkopuolella. Tiepiiri on jaettu eteläiseen ja pohjoiseen alueeseen, joissa kummassakin on kerrallaan yksi työntekijä tavoitettavissa. Tavoitettavissaolovoro kestää perjantaista perjantaihin klo 13.45. Päivystävän henkilön velvollisuutena on olla puhelimitse tavoitettavissa (ei sidottu kotiin) tuon viikon ajan ja ryhtyä hälytyksen jälkeen toimenpiteisiin tai itse etsiä henkilö, jolle toimenpiteet kuuluvat. Päivystysrenkaan jäsenille on toimitettu mahdollisimman hyvät yhteystiedot tiepiirin eri hankkeilta (tmp:t, tietyöt...).

Jo kuukauden kokemusten jälkeen on voitu todeta tarve edellä kuvatulle myös virka-ajan ulkopuolella annettavalle henkilökohtaiselle palvelulle. Niin tielaitoksen omalta henkilökunnalta kuin viranomaisilta ja tienkäyttäjiltä on tullut lukuisia virka-ajan ulkopuolisia, kiireellisiä hoitotoimenpiteitä vaativia yhteydenottoja ympäri Suomea.

Järjestelmä valtakunnalliseksi

Hämeen tiepiirin esityksestä tielaitoksen johtoryhmä päätti 5.6.1995 velvoittaa kaikki tiepiirit ylläpitämään kesäajan ympärivuorokautista tavoitettavissaolojärjestelmää. Valtakunnallisesti tämä merkitsee sitä, että Lpk:n liikenteen tiedotuskeskuksella sekä Hämeen keli- ja informaatiokeskuksella on aina oltava tiedossaan henkilö, kehen/keihin he kussakin tiepiirissä ottavat yhteyttä virka-ajan ulkopuolella kiireellisissä, liikennettä vaarantavissa tai haittaavissa tilanteissa. Muu kuin välittömiä toimenpiteitä edellyttävä palaute välitetään virka-aikana suoraan tiemestaripiiriin.

Tavoitettavissaolon ja kiireellisten hoitotöiden organisoinnin kukin tiepiiri järjestää parhaaksi katsomallaan tavalla ja vastaa siitä syntyvistä kustannuksista. Järjestelmä otetaan käyttöön välittömästi, kuitenkin viimeistään 7.7.1995 alkaen ja se on voimassa siihen asti kunnes keliakeskukset aloittavat toimintansa. Tämän kesän kokemusten jälkeen tehdään toimintaohje koko laitokselle.

Yhteystiedot Hämeen keli- ja infokeskukseen

Tiepiirien tulee ilmoittaa tavoitettavissa olevien päivystäjien yhteystiedot: nimi, puhelinnumero(t) sekä alue, josta henkilö vastaa ja päivystysaika Hämeen keli- ja infokeskukseen puh (931) 251 2337 tai faksi (931) 251 2344.

Uusi palvelu tunnetuksi

Kesäaikainen ympärivuorokautinen tavoitettavuus on uutta. Jotta toiminnan tarpeellisuudesta ja laajuudesta saataisiin mahdollisimman hyvän kuva tämän kokeilun aikana, tulisi uutta palvelumuotoa markkinoida tehokkaasti kaikille sidosryhmille. Valtakunnallista kampanjaa tälle kesälle ei enää ehditä järjestää, mutta piiritasolla markkinointia vielä kannattaa tehdä.

Eri tienkäyttäjärühmille tulee markkinoida Tienkäyttäjän linjaa 9600-9100, jonka palautekanavalla 4 voi palautteen antaa paikallispuhelumaksun hinnalla. Markkinoinnin tueksi on Lpk:sta saatavissa mm. postikortteja ja julisteita.

Viranomaisille, kuten poliiseille ja aluehälytyskeskuksille, voi Tienkäyttäjän linjan lisäksi antaa viranomaispuhelimien suoran numeron (90) 1487 2440. Puhelut ohjautuvat automaattisesti aina sinne, missä valtakunnallinen päivystys on.

Hämeessä tiemestaripiireihin tulevat puhelut ohjautuvat automaattisesti keli- ja infokeskukseen virka-ajan ulkopuolella. Muille piireille tätä palvelua ei voida antaa. Tällöin yksi ratkaisu voisi olla tiemestaripiirien automaattinen puhelin-vastaaja, joka kehottaisi kääntymään kiireellisissä asioilla Tienkäyttäjän linjalle.

Lisätietoja antavat liikenteen palvelukeskuksessa apul.joht Lea Asplund puh. (90) 1487 2400 ja DI Maritta Polvinen puh. (90) 1487 2415.

Pääjohtajan po:ssa
Johtaja

Matti-Pekka Rasilainen

TIEDOKSI

Tielaitoksen johtoryhmä
Vi, Es, Yh, Ts, Lpk, Tpk, Tpk/Tky
Penttinen, Karessuo, Ts
Aaltonen, Yh
Hämeen keli- ja infokeskus, H
Udelius, Saarinen, H
Liikenteen tiedotuskeskus, Lpk
SM/ Luntiala, Piipponen
Aluehälytyskeskukset

Maritta Polvinen